02. נח. כשהשנאה גוברת על ההיגיון

בפרשת נח נאמר (ז 13): בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה בָּא נֹחַ ... אֶל הַתֵּבָה.

רש"י מסביר שהקב"ה הכניס את נח לתיבה לעיני כולם, כדי להראות שאיש אינו יכול למנוע זאת. אנשי דור המבול איימו על נח שלא יאפשרו לו להיכנס לתיבה, ואף יהרגו אותו אם ינסה לעשות זאת.

אולם כאן מתעוררת שאלה מעניינת: <u>מה היו מרוויחים אנשי דור המבול אילו הצליחו למנוע מנח להיכנס לתיבה?</u> הרי המבול היה מגיע בכל מקרה, וכולם היו נספים! אם כן, מדוע רצו לפגוע בנח?

למעשה, אנשי דור המבול לא פעלו מתוך מחשבה הגיונית, אלא מתוך כעס ושנאה.

במשך שנים רבות, בנה נח את התיבה והזהיר את בני דורו מפני האסון המתקרב. הוא הוכיח אותם על התנהגותם וקרא להם לשנות את דרכם. אולם במקום להקשיב לו, הם ראו בו אויב. תוכחותיו עוררו את כעסם, עד שכל רצונם היה להשתיק אותו.

<u>השנאה הייתה חזקה מן ההיגיון.</u> הם לא שאלו את עצמם אם הפגיעה בנח תועיל להם. העיקר מבחינתם היה להיפטר ממי שמפריע להם.

כמה פעמים אנחנו מגיבים מתוך כעס, עלבון או גאווה? אדם אומר לנו דבר שאינו מוצא חן בעינינו, ומיד אנו משיבים לו בחריפות. לפעמים אנחנו מתעקשים לנצח בוויכוח, אף על פי שאנחנו יודעים שהדבר עלול לפגוע בחברות, בשלום המשפחה או ביחסים בין אדם לחברו.

לפני כל תגובה, כדאי לעצור לרגע ולשאול: מה אני מבקש להשיג? האם תגובתי באמת תועיל? ומה יהיו התוצאות מחר, בעוד שבוע או בעוד שנה?

לא כל ויכוח חייב להסתיים בניצחון, ולא כל פגיעה מחייבת תגובה. לפעמים דווקא השתיקה, הוויתור או המילה הטובה הם הביטוי האמתי לחוכמה. *שבת שלום ומבורך!*

Paracha Noa'h – Quand la haine l'emporte sur la raison

Dans la paracha Noa'h, la Torah nous dit : (7 : 13) **« C'est en ce jour même que Noé entra dans l'arche »**. Rachi explique que Dieu fit entrer Noé dans l'arche aux yeux de tous, afin de montrer que personne ne pouvait L'en empêcher. En effet, les hommes de la génération du Déluge avaient menacé Noé de l'empêcher d'y entrer, et même de le tuer s'il tentait de le faire.

Mais une question intéressante se pose : <u>Qu'auraient gagné les hommes de cette génération s'ils avaient réussi à empêcher Noé d'entrer dans l'arche ?</u> Le Déluge aurait eu lieu de toute façon et ils auraient tous péri ! Pourquoi donc voulaient-ils s'en prendre à Noé ?

En réalité, les hommes de la génération du Déluge n'agissaient pas selon la raison, mais sous l'emprise de la colère et de la haine.

Pendant de nombreuses années, Noé construisit l'arche et avertit ses contemporains de la catastrophe imminente. Il leur reprochait leur mauvaise conduite et les appelait à changer de comportement. Mais au lieu de l'écouter, ils le considéraient comme un ennemi. Ses reproches suscitaient une telle colère qu'ils ne désiraient plus qu'une chose : le faire taire.

La haine était devenue plus forte que la raison. Ils ne se demandaient même pas si s'en prendre à Noé pouvait leur être utile. L'essentiel, à leurs yeux, était de se débarrasser de celui qui les dérangeait.
Combien de fois réagissons-nous sous l'effet de la colère, de la vexation ou de l'orgueil ? Quelqu'un nous dit quelque chose qui nous déplaît, et nous lui répondons aussitôt avec agressivité. Parfois, nous nous obstinons à vouloir gagner une dispute, alors même que nous savons que cela risque de nuire à une amitié, à la paix familiale ou aux relations avec notre entourage.
Avant de réagir, il serait bon de s'arrêter un instant et de se demander : Quel est mon véritable objectif ? Ma réaction sera-t-elle vraiment utile ? Et quelles en seront les conséquences demain, dans une semaine ou dans un an ?
Toute discussion ne doit pas nécessairement se terminer par une victoire, et toute offense n'exige pas une réponse. Parfois, c'est précisément le silence, la capacité de céder ou une parole bienveillante qui témoignent de la véritable sagesse.

Chabbat Chalom Oumévora'h !